

- 3) rozstrzyganie wszystkich tych spraw w dziedzinie podatków konsumcyjnych i monopolów, których wartość przedmiotu nie da się wyrazić w pieniądzu, o ile rozstrzyganie w pierwszej instancji według dotychczasowych postanowień należało do władzy centralnej.

§ 6. Zastrzeżone według obowiązujących ustaw Ministerstwu Skarbu współdziałanie przy zatwierdzeniu budżetów i statutów podatkowych związków samorządowych i korporacji prawa publicznego, poza tym w zakresie działania Ministerstwa Skarbu.

§ 7. W sprawach kasowych i rachunkowych zastrzega się Ministerstwu Skarbu nadzór i kontrolę we wszystkich gałęziach administracji oraz nadzór i kontrolę wogóle nad dochodami i wydatkami państwowymi w granicach istniejących przepisów.

§ 8. Sprawy dotyczące nadzoru nad zakładami ubezpieczeń z wyjątkiem ubezpieczeń społecznych (udzielanie zezwoleń na zakładanie towarzystw ubezpieczeń, zatwierdzanie podstaw technicznych i warunków polisowych) przechodzą na Ministerstwo Skarbu.

§ 9. Dotychczasowy zakres działania Departamentu Skarbu Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej w sprawach spółek akcyjnych (rejestracja, podwyższenie kapitału, nadzór i t. d.) zastrzega się Ministerstwu Skarbu.

§ 10. We wszystkich niewymienionych wyżej sprawach, w których na podstawie obowiązujących przepisów orzekało dotąd Ministerstwo b. dzielnicy pruskiej (departament skarbowy) bądź to w toku instancji, jako najwyższa instancja, bądź też jako władza administracyjna lub nadzorcza, należy orzecznictwo i wydawanie zarządzeń do władzy skarbowej II instancji jako instancji ostatecznej.

W sprawach tego rodzaju, co do których w chwili wejścia tego rozporządzenia w życie orzeczenie lub zarządzenie już wydano, a wniesiony przeciw temu środek prawny nie został jeszcze przez Ministerstwo Skarbu b. dzielnicy pruskiej ((departament skarbowy) załatwiony, należy sprawę na nowo rozpatrzyć i wydać ponowne załatwienie w instancji ostatecznej.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze nie odnosi się do administracji celnej i nie narusza w niczym rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 kwietnia 1921 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie tymczasowego ustroju władz i urzędów celnych na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 39 poz. 244).

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1922 r.

Minister Skarbu:
Michalski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
Wybicki

102.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 28 stycznia 1922 r.

celem wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1921 w przedmiocie opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 50, poz. 307) oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1921 r. w przedmiocie opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. r. 1922, № 2, poz. 9) zarządza się co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Wyrób drożdży prasowanych odbywać się może wyłącznie w urządzonych na ten cel fabrykach, pędzących spirytus (w gorzelniach drożdżowo-spirytusowych) i w specjalnych zakładach nieprzerabiających zacierów i odpadków drożdżowych na spirytus (w drożdżowniach niepędzących spirytusu).

W browarach można przerabiać drożdże płynne piwne na prasowane pod warunkiem uzyskania na ten cel pozwolenia władzy skarbowej II instancji i pod warunkiem zastosowania się do ogólnych przepisów i wymagań dotyczących wyrobu drożdży prasowanych.

Wypęd spirytusu w gorzelniach drożdżowych podlega ogólnym przepisom o wyrobie spirytusu z uwzględnieniem specjalnych przepisów dotyczących wyrobu drożdży prasowanych.

§ 2. W drożdżowniach, w których nie pędzi się spirytusu nie mogą być ustawione przyrządy destylacyjne; takie drożdżownie nie mogą mieć wewnętrznego połączenia z gorzelniami, destylarniami i browarami.

§ 3. Rok obrachunkowy dla drożdżowni (kampanja) rozpoczyna się 1 października jednego roku, a kończy się 30 wrześniana następnego roku.

Okres ruchu winien być oznajmiony i nie może być krótszy niż 3 dni.

§ 4. Drożdżownie niepołączone z pędzeniem spirytusu obowiązane są zgłosić, w jaki sposób użyte będą odpadki i pozostałości z fabrykacji drożdży.

Jeżeli te odpadki będą wywożone, wówczas każdy ich transport należy zaksiążkować w książce obrachunkowej z wyznaczeniem ilości wywiezionych odpadków, imienia i nazwiska nabywcy i miejscowości, do której transport wysłano.

O ile odpadki takie będą niszczone, jako nie nadające się do użytku, wówczas niszczenie ich winno się odbywać w obecności organów skarbowych kontrolujących drożdżownie, które mają spisać akt i dołączyć go do odnośnej pozycji rozchodu książki obrachunkowej. W drożdżowniach, w których odpadki drożdżowe ulegają stale niszczeniu i które posiadają w tym celu odpowiednie urządzenia (odpływy do głównego ścieku i t. p.) nie należy spisywać aktu niszczenia odpadków drożdżowych.

II. Postanowienia szczegółowe.

§ 5. Przedsiębiorca zamierzający uruchomić fabrykę drożdży prasowanych winien donieść o tem władzy skarbowej I instancji (gł. urzędowi skarbowemu, urzędowi dla akcyz i monopoli, dyrekcji okręgu skarbowego) i prosić o sprawdzenie i wymiar naczyń.

Do prośby tej należy prócz zaświadczenia właściwego starostwa, że fabryka ta jako też jej urządzenie, odpowiada przepisom budowlanym i sanitarnym, dołączyć jeszcze w 3 egzemplarzach:

- a) odrębny szkic sytuacyjny fabryki,
- b) szczegółowy opis lokalności fabryki i ich urządzeń,
- c) spis znajdujących się w fabryce naczyń z podaniem ich pojemności i rozmiarów,
- d) krótki opis postępowania technicznego,
- e) podać, kto będzie kierował ruchem i kto będzie udzielał wyjaśnień organom skarbowym w nieobecności przedsiębiorcy i kto będzie odpowiadał za należyte prowadzenie fabryki tudzież ilość i wartość opasek podatkowych (banderoli), którą pobierze fabryka w ciągu kampanji do banderolowania drożdży.

Po otrzymaniu powyższego doniesienia z załącznikami władza skarbową I instancji zarządza oględziny (weryfikację) lokali fabryki, przemiar znajdujących się naczyń oraz urzędowe oznaczenie i odczechowanie tychże; czynność tę przeprowadzają wyznaczone w tym celu przez władzę skarbową I instancji organy kontroli skarbowej w obecności kierownika ruchu, wzgl. przedsiębiorcy, a ten ostatni obowiązany jest udzielić organom skarbowym wszelkiej pomocy.

Z powyższej czynności należy spisać protokół weryfikacyjny w 3 egzemplarzach, dołączyć do każdego z nich po jednym egzemplarzu wymienionych wyżej a) do e) załączników. Protokoły sprawdzenia (weryfikacyjne) podpisują organy skarbowe przeprowadzające weryfikację i kierownik ruchu, ewentualnie przedsiębiorca.

Władza skarbową I instancji rozpatruje cały akt sprawdzenia (protokół weryfikacyjny) i jeżeli nie zachodzi potrzeba dalszych uzupełnień przedkłada go władzy skarbowej II instancji do zatwierdzenia.

W zezwoleniu na uruchomienie fabryki drożdży prasowanych władza skarbową II instancji podaje urząd skarbowy, do którego przedsiębiorca wносить ma deklarację ruchu i wszelkie doniesienia o zmianach w urządzeniu fabryki, tudzież kasę skarbową, w której pobierać należy oznaczoną ilość opasek podatkowych (banderoli i uwiadamia o tem odnośną kasę skarbową).

Jeden egzemplarz zatwierdzonego aktu sprawdzenia wydaje się przedsiębiorcy fabryki drożdży prasowanych, który ma go przechowywać starannie w fabryce i okazywać na żądanie organów skarbowych, drugi udziela się władzy skarbowej I instancji, a trzeci pozostaje we władzy skarbowej II instancji.

Doniesienie o zamierzonych zmianach w urządzeniu fabryki drożdży przed rozpoczęciem lub podczas rocznej kampanji należy wnieść do władzy skarbowej I instancji w 3 egzemplarzach.

Jeden egzemplarz zaopatrzony w potwierdzenie wniesienia zwraca władza skarbową I instancji przedsiębiorstwu, a równocześnie zarządza urzędowe sprawdzenie zaszytych zmian.

Nowo sprawione naczynia i przyrządy oznacza się, jako dalszy ciąg już istniejących, liczbami porządkowymi; numerami usuniętych z użycia dawnych naczyń i przyrządów oznacza się zastępujące je nowo sprawione.

Jeżeli w urządzeniu fabryki drożdży prasowanych zaszła zmiana tylko małoznaczna, można odstąpić od sporządzenia nowego protokołu: w tym wypadku dołącza się do dotychczasowego aktu sprawdzenia nowy akt sprawdzenia tych zmian, jako ciąg dalszy.

Fabrykę drożdży prasowanych należy oznaczyć na zewnątrz widocznym napisem. Postanowienia powyższe odnoszą się także do istniejących fabryk drożdży.

§ 6. Kasa skarbową wciąga do przedłożonej przez przedsiębiorcę względnie kierownika ruchu poświadczonej przez właściwy urząd skarbowy I inst. książki poborowej ilość i wartość zamówionych i wydanych opasek podatkowych (banderoli) do oklejania drożdży prasowanych i wpis ten stwierdza podpisem i pieczęcią urzędową.

Przedsiębiorca względnie kierownik ruchu fabryki drożdży prasowanych winien natychmiast po otrzymaniu znaczków podatkowych przestemplować je pieczęcią fabryczną, wciągnąć je do książki obrachunkowej, a następnie przechować je w fabryce w takim porządku, aby je można w każdej chwili łatwo i prędko przeliczyć.

Opaski podatkowe do oklejania drożdży prasowanych wydaje się pod kontrolą organu skarbowego codziennie w potrzebnej ilości. Opasek podatkowych uszkodzonych w czasie ich używania kasa skarbową nie wymienia.

§ 7. Przed rozpoczęciem ruchu przedsiębiorca względnie kierownik ruchu fabryki drożdży prasowanych obowiązany jest przedłożyć organowi skarbowemu, wyznaczonemu do przyjmowania ogłoszeń, deklarację ruchu w 3 egzemplarzach.

Deklaracja na ruch fabryki drożdży prasowanych powinna zawierać następujące dane:

- 1) ilość produktów wyznaczonych na zacierę,
- 2) w których dniach i w jakich godzinach będą robione zacierę,
- 3) czas, w którym zacierę będą podane fermentacji,
- 4) w jakich godzinach będzie się odbywać formowanie i ważenie wyprasowanych drożdży i
- 5) w jaki sposób mają być użyte odpadki fabrykacji.

W fabrykach przerabiających drożdże piwne na prasowane należy podać w deklaracjach, w których dniach będzie się odbywać płukanie, cedzenie, prasowanie i formowanie drożdży z podaniem godziny ich ważenia.

§ 8. Drożdże prasowane po wyjściu z pod prasy powinny być odważone, a waga ich wciągnięta do książki obrachunkowej i następnie sformowane

w cegiełki (płytki) 100 gramowe lub 500 gramowe. Nadwaga na wyschnięcie może wynosić 5% wagi dozwolonej normy wagowej.

W oddziale formowania i odważania drożdży prasowanych ma być ustawiona należycie ocechowana waga z ciężarkami do sprawdzenia wagi cegiełek drożdżowych.

Formowanie drożdży do czasu opakowania i samo opakowanie winny odbywać się w osobnym oddziale na ten cel wyznaczonym.

Do opakowania cegiełek drożdży prasowanych wolno używać tylko takiego papieru, który nadaje się do naklejenia banderoli; w szczególności nie wolno używać w tym celu papieru błyszczącego lub parafinowanego.

Do opakowania cegiełek drożdżowych ma być uwidoczniła firma i miejscowość przedsiębiorstwa, data wyrobu, odcisnięty stempel fabryczny.

Drożdże prasowane, które po odważeniu i zaciągnięciu do księgi obrachunkowej nie zostaną tego samego dnia wydane do formowania w cegiełki, winny być dla kontroli przechowywane, aż do czasu formowania ich w osobnym oddziale w naczyniach na ten cel przeznaczonych i zaopatrzonych w tarę.

§ 9. Na opakowane cegiełki (płytki) drożdżowe należy nałożyć opaski podatkowe przez całą długość cegiełki starannie i trwale w ten sposób, aby bez uszkodzenia opaski nie można było wyjąć drożdży z opakowania. Cegiełki winny być zaopatrzone opaskami podatkowymi odpowiednio do swej wagi.

Drożdże prasowane, zaopatrzone w opaski (banderole) przechodzą do wolnego obrotu.

§ 10. Jeżeli wyprodukowane drożdże okażą się niezdatnymi do użycia, wówczas mogą być w obecności organu skarbowego zniszczone po poprzednim sprawdzeniu przez tego ostatniego ilości wagi i przyczyny niezdatności drożdży do użycia.

Organ skarbowy spisuje protokół zniszczenia drożdży w 3 egzemplarzach; protokół ten podpisuje również przedsiębiorca względnie kierownik ruchu i 2 świadków. Jeden egzemplarz dołączyć należy do księgi obrachunkowej, drugi przesłać natychmiast władzy skarbowej I instancji, a trzeci do władzy skarbowej II instancji.

§ 11. Przerabianie i przeformowanie drożdży prasowanych po wypuszczeniu z fabryki jest wzbronione.

§ 12. W każdej fabryce drożdży prasowanych należy prowadzić książkę obrachunkową wedle załączonego wzoru (załącznik 1), dalej księgę robotników zajętych w fabryce i rachunek opasek podatkowych (banderoli). Wpisy do księgi obrachunkowej wciągać należy codziennie i niewolno ich odkładać na dzień następny.

Do obrachunku opasek podatkowych wciągać należy ilość nabytych i codziennie rozchodowanych opasek podatkowych.

Za należyte prowadzenie powyższych ksiąg odpowiada kierownik ruchu względnie przedsiębiorca fabryki drożdży prasowanych.

Z końcem każdego miesiąca ruchu należy przeprowadzić obrachunek w 2 egzemplarzach na pod-

stawie danych książki obrachunkowej. Jeden egzemplarz obrachunku zaopatrzonego podpisami organu skarbowego, kierownika ruchu i przedsiębiorcy fabryki należy dołączyć do księgi obrachunkowej, a drugi taki sam egzemplarz wraz z odpisem książki obrachunkowej przedłożyć do dnia 5 następnego miesiąca przez władzę skarbową I instancji do władzy skarbowej II instancji.

Władza skarbową II instancji jest obowiązana sporządzić na podstawie sprawdzonych obrachunków i odpisów książki obrachunkowej szczegółowy wykaz obrotu drożdży i uzyskanych z tego tytułu opłat skarbowych w swoim okręgu i przedłożyć go Ministerstwu Skarbu w końcu miesiąca.

Po ukończeniu kampanji należy przeprowadzić roczny obrachunek, zestawić i przenieść remanenta ze starej do nowej książki obrachunkowej. W starej książce obrachunkowej należy drożdże, jakie otrzymano z produktów zawartych przed 1 października odnośnej kampanji, wciągnąć na przychód do tej książki i dopiero wyprowadzony w niej ogólny remanent przenieść do nowej książki. Rezultaty formowania drożdży, uzyskanych z powyższych zacierów po 1 października w osobne cegiełki i oklejanie ich opaskami podatkowymi po 1 października należy wpisać już do nowej książki obrachunkowej.

Zamkniętą książkę magazynową wraz z załącznikami należy przedłożyć w drodze służbowej do władzy skarbowej II instancji, która zużytkuje z tej książki dane za kampanję dla sporządzenia swego wykazu za kampanję, a następnie przesyła książki wraz z dowodami i odpisem swego wykazu za kampanję, do odnośnej Izby Kontroli Państwa celem zrewidowania.

Po szeniurowaniu zostanie książka obrachunkowa zwrócona przedsiębiorstwu celem przechowania przez 3 lata.

§ 13. Fabryka drożdży prasowanych pozostaje pod stałą kontrolą organów skarbowych.

Organy kontrolujące mają sprawdzać, czy fabrykacja drożdży odbywa się zgodnie z przepisami i warunkami deklaracji, czy waga opakowania i sposób oklejania drożdży opaskami podatkowymi odpowiadają przepisom, wymogom i czy drożdży nie wypuszcza się z fabryki bez opodatkowania.

Obliczenia obrotu drożdżowni i skontrolowania fabrykacji należy dokonywać przez porównanie rzeczywistej ilości wyrobionych i zważonych drożdży z ilością drożdży obanderolowanych z uwzględnieniem strat i braków przy fabrykacji. Straty i braki mogą pochodzić: a) z 5% dozwolonej nadwagi, b) ze strat pochodzących z naturalnego wysylenia drożdży podczas przechowywania ich w fabryce przed formowaniem, c) ze strat przy formowaniu i ważeniu, d) ze strat pochodzących skutkiem zniszczenia zepsutych drożdży, e) z ilości drożdży użytych we własnej fabryce drożdżowo-spirytusowej do zacierów spirytusowo-drożdżowych.

III. Postanowienia przejściowe.

§ 14. Osoby obowiązane w myśl § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 50 poz. 307) do zgłoszenia zapasów

(strona 3).

C H Ó D						Wykupiono banderoli					Pozostaje					Na podstawie jakiego dokumentu odbywa się fabrykacja drożdży		
Oklej. band. opak. drożdż.						Kiedy i za jakim N° kwitu kasy pań- stwowej i jakiej	Paczek 500 gr.		Do paczek 100 gr.	Na sumę	Drożdży nie obanderolo- wanych	Banderoli						
Paczek 500 gram.	Paczek 100 gram.	ogólna waga obanderolow. paczek	zużyto banderoli na sumę		ogólny rozchód drożdży		s z t u k	Mk.				f.	kgr.	Do paczek 500 gr.	Do paczek 100 gr.		Na sumę	
s z t u k	kgr.		Mk.	f.													kgr.	s z t u k
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30			

103.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 31 stycznia 1922 r.

w przedmiocie przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 24 stycznia 1922 r. o zniesieniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 20 maja 1921 r. o tymczasowym poborze państwowego podatku dochodowego i o wstrzymaniu potrącania podatku dochodowego przez służbodawców na zasadzie ustawy z dn. 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Na mocy art. 8 ustawy z dnia 24 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 11 poz. 86) o zniesieniu mocy obowiązującej ustawy z dn. 20 maja 1921 r. o tymczasowym poborze państwowego podatku dochodowego (Dz. U. R. P. № 47, poz. 287) i o wstrzymaniu potrącania podatku dochodowego przez służbodawców na zasadzie ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 82, poz. 550) zarządza się co następuje:

Do art. 4 ustawy.

§ 1. Płatnicy daniny, wymieni w art. 2 cz. I i IV tudzież w art. 6 ustawy z dnia 16 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. r. 1922 № 1, poz. 1), mający w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 11, poz. 86) prawo do zażądania zwrotu podatku dochodowego, winni pokwitowania na wpłacony tymczasowy podatek dochodowy za lata podatkowe

1920 i 1921 okazać tej kasie poborowej (zarządu gminnego—magistratu), która jest właściwa do pobrania od nich daniny i w której znajdują się księgi poboru (listy rozkładu) daniny względnie listy lokatorów. O ile wspomniana kasa poborowa stwierdzi, że wpłacona przez poszczególnego płatnika kwota tymczasowego podatku dochodowego za powyższe lata przewyższa 1/4 część kwoty daniny od niego przypadającej, powinna niezwłocznie wypisać na drugiej stronie pokwitowania, ile wynosi łączna suma daniny, przypadająca od danego płatnika, stwierdzić słowami tę kwotę, wyszczególnić kategorię daniny i umieścić bezpośrednio pod tem pieczęć gminną i podpisy wójta (burmistrza i t. p.) oraz kasjera względnie funkcjonariusza gminnego, zajętego poborem i księgowaniem wpłat daniny.

§ 2. Z pokwitowaniem na wpłacony podatek dochodowy, zaświadczeniem w trybie wskazanym w paragrafie poprzednim, winien płatnik zgłosić się do tej władzy podatkowej I instancji, która dokonała wymiaru tymczasowego podatku dochodowego. Władza ta jest obowiązana w tym samym dniu, w którym płatnik się zgłosi, zbadać, czy zachodzą warunki do zarządzenia zwrotu w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 11, poz. 86), a w danym wypadku, w tymże dniu wystawić zwykłym trybem (§ 27 i następne przepisów rachunkowo-kasowych) asygnację zwrotu różnicy między kwotą wpłaconego podatku dochodowego a 1/4 częścią daniny.

§ 3. Każde zarządzenie zwrotu, o którym mowa w paragrafie poprzednim, władza podatkowa I instancji wpisze do kontroli, która winna być zaprowadzona według wzoru № 1.